

Телеграфик есе де дое опі не
септембър: Меркереа ми Съмбета.
— Презнтерациunea се фаче дн
Сибиласепедитра фоеіе; не афа-
рла Ч. Р. поже, кс вані гата, прін
скрісорі франкате, адресате кьтре
сепедитра.

Прецизлѣ пропхтерадицисей пентрѣ
Сислѣ есте не аѣ 7. ф. л. м. к.; еар
не о жмѣтате де аѣ 3. ф. л. 30. кр.
— Пентрѣ челедате пѣрѣ але
Трансѣванѣи шѣ пентрѣ провинѣи
дѣи Монархѣи не сѣи аѣ 8. ф. л. еар
не о жмѣтате де аѣ 4. ф. л. —
Исерадете се пѣтескѣ кѣ 4, кр.
мѣнѣлѣ кѣ словѣ шѣи.

Сібію 12. Дечемвре 1853.

Депеше телеграфіче.

Сівілі 16 Дечем. к. п. Дивізіонера трішлорѣ рсвѣщѣ дн Асіа
лѣгѣ Акадіѣші ші Александрополѣ сѣѣ Гѣмрі. Дн 26 Ноєм. Це-
пералеле Локѣиїнте прінціпеле Андронікоѣ кѣ 9000 де фечіорі а
атакаѣ колѣпа тѣрѣскѣ, чѣ дѣлїнаѣсе кѣтѣ Акадіѣші ші конста
дін 10—15000 лѣгѣ сатѣлѣ Сѣплісѣ, ші ла лѣатѣ кѣ асалѣ дѣпѣ
о лѣпѣ фѣртѣ фѣрвїте де 11 ѣре. Пердѣеа тѣрчїлорѣ се сѣ пе-
сте 1000 морці, 200 прїсонѣрі, 13 тѣмпрї, 2 паркѣрі де артїле-
рїѣ, маї маїле стѣрѣсї шї скѣле де рѣсвоїѣ. Кастрѣле тѣрчѣшї аѣ
фостѣ кѣ тѣгѣлѣ прѣда рѣшїлорѣ. Чѣї де прѣмѣ аѣ пердѣтѣ нѣ-
маї дін тѣспеле рѣгѣларї 40 морці, 9 ѣфїцѣрі плѣрсїшї, дїтѣре ка-
рїї Цепералеле Фраїтак, шї 80 фечіорї. Лѣгѣ Александрополѣ,
сѣѣ Гѣмрі а фостѣ рѣдїлїнсѣ тѣмпрїлѣ Алі Паша, карѣ дїлїнаѣ-
се кѣ потерѣа капїтале прїн Цепералеле Локѣиїнте прінціпеле Бе-
бѣтов нѣмаї кѣ вреокѣтѣвї баталїоне, шї тѣмпрї.

Берлін 18. 6. 1907. Газета „Цейтунг“ че есе аичі аңгуніиіеі: Дяп о шіре секьр депа Лондоні дін 13 а. с. се прівіде еміреа Лордзлі Палмерстон дін кабінеті ка секьр ктї де кьрнді, пен- ть диверіиіа оінісінеі селе дп прівіиіа кізлі де реформі.

London 16 Decem. se încredințese de obicei, cât că lordul Palmerston mi a dat dimisiunea.

London 17 Decem. Resignăciunea lui Палтерстон се аdevе-
реше.

Рескóла Іанічарілорѣ.

Іапіваріі ла тспрі аš фості о оштіре переглять, аніс піліт де фокіші фанатісн, каре пентр браввеле че ле а фькзт дп рес-боіеле челе векіє, кьндз трешпа атпрега Европ де снада оста-пъ, 'ші а штізт кьштіга дела сьлтанії Тьрчіє феліспіте прівілеіє ші ськьтіце, дп кьтз маі не зрмт н аттз пентр мошєларіа ші корупцієна, де каре а фост нспрінєт, кьтз маі вьртоєш пентр ачєлє ськьтіце ші прівілеіє ажнєсє а фі пєсэторіт кіарз дп оші сьлтаніюлє.

[illegible]

Съставялъ Селимъ ая III а фотъ чедъ динтеиъ монархъ турскъ, дин ая кърпи канъ а емитъ планая, каре ла зматъ сакъ-сореде лъи Махмудъ ая II шъ лъ змеезъ ши съставялъ де астръ, планая де а'ши дпгипери ши ренаше дппердъия ши де а адые къръ ва еи къ потънъ де знь асемеена нпчюръ къ челе дате старе дин Европа. Селимъ а фотъ знь принчине лзминаръ ши пофиториъ де штинъ, каре а аратъ а mare doringъ нентр де а'ши дпсми кшо-штинъ екрене ши каре а ши фкътъ зрмоче промъриъ лп цео-метръ ши лп штинъ фортификациеи. Дои дитре фавориъ лп, дитре карпъ зпзлъ с'алесъ маъ тързъ знь индиперъ ренсмитъ аъ меръ ла Франция, аъ дпъдъатъ лимба французескъ ши аъ адысъ съставялъ кърпъ деспре штинъ де ресойъ. Селимъ адыкъ а прпченътъ фор-те бпне, кш къ реформеле дппердъиъ селе аъ съсе дпчепъ къ организацйонеа милитаре, не де а парте нентр къ гвернрпзъ съ аале

[illegible][illegible][illegible]

Дялът сума тотале с'а аднагѣхъ неприя вѣсерѣка вотивъ че аре съ
се кльдѣскъ дн Вiena 1096158 ф. 4 1/4 к. т. в.

Ан аш доле артикълъ воржеще деспре ерика че дкъх локыторіи дн Краіона ші деспре шедінца съатъзлі адміністративъ дн каре с'а пертрактатъ дитревареа деспре посіжінеа че аре съ іеіе міліція ротмъскъ дн ачестъ чертъ. Премедінтеле съатъзлі екстраординаріи D. Іордане Філіпескъ ші даѣ прѣресе сеа дитраколо, кѣтъкъ черта реліціозъ дитре Рѣсія ші Търція пз пѣте съ атінгъ прінціпателе, кѣѣ псеціжнеа лоръ есте ашезатъ пріа трактате, ші ачесте, прѣкъш ші інтереселе, опрескъ пе Ротмъіа а дитревіжінца тѣзеле с'і аспира Търціе, Ачаста опіжнзе а еостъ спріжнѣтъ ші де І. Філіпескъ, ші де тѣреле сътѣтаріи ші шеѣзъ міліціеі ротмъскѣі Константин Херекс Нѣстврелъ. Челедалте паръ гласѣрі с'аѣ арѣтатъ нептръ інкорпораціне къ тѣзеле рѣсѣші. — Лѣкрѣдъ даръ есте кѣтъкъ ші пз се маі пѣте стріка, поі амѣ дорі вареш пѣмѣ атѣта дн інтересъз атѣтъ дн дндетмѣрѣіеіи рѣсѣоціне, кѣтъкъ ші а інтересъз історіеі, ка съ се дсе соадѣцілоръ ротмъіа окасіне амѣ а рѣта вітежѣ ші тактіка сеа ротмъскѣі, ші ка ачесте съ фіе де съпреміи, комеданѣи а тѣрпелоръ дѣпъ вреднічѣ рѣспектате, че ші спѣремѣ къ се на фѣче.

Ка оказіа вѣрнѣе че а пзгат дн Мареа Неаръ флота Имперіалъ, съ команда Вѣе-адміралъсі Нахимофъ, Преа-сѣишыл Метрополит Софроніе, асѣстат де Апалта Клеръ, аъ сербат дн 30 Ноемврие въ Тедесъ дн Бисерка Състълъ Спірдон, днѣида Екс.

„Дшператлэ Рхсїеі“ зїче „Тїмесаїа“ „а лїлїдатэ потерїлорэ марїтїме тїлїша токмї не ачела елементэ, не каре сїе сїлїтэ маї капаче а і се оїлїне. Ної амэ дїнстэ де а нойтрэ доторїа а а-пера каса пїлїї, пїлї кїндэ а фотэ ачестэ конвенїенте онойтї шї демїнїтатеї ачестеї дере, дїлїт ной нс амэ аксїонэ нїче одатэ, кїм кїт еїнїемїтате не ворэ сїлї маї нїїте сїлї маї тїлїлї а дї-кїлїлїра прїн месаре еперїлїче о маї серїосэ аїтернатїлї, шї ной

TELEGRAFUL ROMAN.

Pag. | 414

Telegrafulu ese de doe ori pe
septemăna: Mercuria și Sâmbăta.
— Prenumerățiunea se face în
Sibiū la espeditura foiiei; pe affară
la Ce. R. poște, cu bani gata, prin
scrisori francate, adreasate către
espeditură.

N^{ro} 98. ANULŪ I.

Sibiū 12. Decemvre 1853.

Prețiul pnenumerățiunei pentru
Sibiū este pe anū 7. fl. m. c.; ear
pe o jumătate de anū 3. fl. 30. cr.
— Pentru celelalte părți ale
Transilvanii și pentru provinciile
din Monarhiă pe unū anū 8. fl. ear
pe o jumătate de anū 4. fl. —
Inseratele se plătescū cu 4. cr.
șirulū cu slove mici.

Depeșe telegrafice.

Sibiū 16 Decem. c. n. Învingerea trupelorū rusești în Asia lângă Acalțicu și Alecsandropole seu Gumri. În 26 Noem. Generalele Locuțiinte principele Andronicof cu 9000 de feciori a atacatū colóna turcescă, ce înaintase către Acalțicu și consta din 10—15000 lângă satulū Suplisū, și la luatū cu asaltū după o luptă fôrte ferbinte de 11 ôre. Perderea turcilorū se sue peste 1000 morți, 200 prisioneri, 13 tunuri, 2 parcuri de artileriă, mai multe stéguri și scule de resboiū. Castrele turcești aū fostū cu totulū prada rușilorū. Cei de pre urmă aū perdutū numai din trupele regulari 40 morți, 9 ofițeri pleguiți, între cari Generalile Fraitaç, și 80 feciori. Lângă Alecsandropole, seu Gumpi a fostū reînpinsū mușirulū Ali Pașă, care înnaintase cu poterea capitale prin Generalele Locoțiinte principele Bebutov numai cu vreocăteva batalione, și tunuri.

Berlinū 16 Decem. Gazeta „Teitū“ ce ese aici înștiințesă: După o știre secură dela Londonū din 13 a. l. se privește eșirea Lordulū Palmerston din cabinetū ca secură cătū de curândū, pentru divergința opiniunei sele în privința bilulū de reformă.

Londonū 16 Decem. se încredințese de obște, cum că lordulū Palmerston și a datū dimisiunea.

Londonū 17 Decem. Resignațiunea lui Palmerston se adeverește.

Rescôla Ianiciarilorū.

Ianiciarii la turci aū fostū o oștire neregulată, însă plină de focū și fanatismū, care pentru bravurele ce le a făcutū în resboiele cele vecie, cândū tremura întreaga Europă de spada osmană, și a știutū căștiga dela sultanii Turciei feliurite privilegie și scutințe, în cătū mai pe urmă nu atâtū pentru moleșirea și corupțiunea, de care a fostū cuprinsă, cătū mai vârtosū pentru acele scutințe și privilegie ajunsese a fi nesuferită ciarū în ocii sultanilorū.

Sultanulū Mahmudū părintele padișahulū de astăzi alui Abdul-Metidū, i s'a făcut dese împutări din partea scriitorilorū englezī și franțezi, cum că prin nimicirea ianiciarilorū a slăbitū împerăția osmanilorū fără nici unū folosū. Următoria descriere ce o aflămū în ziurnalele de „Deba“ ne face cunoscuți cu acestă ostășime în tótă a ei cruzime, care pentru deplina cunoștință ce o arată în astă privință, amū cugetatū că merită a o împărtași publiculū nostru. Ea dă totodată o dovadă, că acestū corpū nedisciplinatū mai curândū a fostū o pedecă de cătū unū ajutorū pentru domnitorii Turciei.

Sultanulū Selimū alū III a fostū celū dinteiu monarhū turcescū, din alū căruī capū a eșitū planulū, care l'a urmatū succesorele lui Mahmudū alū II și 'lū urmează și sultanulū de astăzi, planulū de a și întineri și renaște împerăția și de a o aduce cătū va fi cu potință pe

ună asemenea picioră cu cele lalte state din Europa. Selimă a fostă ună principe luminată și poftitoriă de științe, care a arătată o mare dorință pentru de a'și însuși cunoștințe europene și care a și făcută frumoșe propășiri în geometriă și în știința fortificațiunei. Doi dintre favoriții lui, dintre cari ună s'alesă mai târziu ună ingineră renumită au mersă la Franția, au învățată limba franțozescă și au adusă sultanului cărți despre știința de resboiă. Selimă adecă a pricepută fôrte bine, cum că reformele împerăției se le au săse începă cu organizațiunea militară, pe de o parte pentru ca guberniulă să afle razimă în o ostășime nouă pentru reforme mai departe, ear' pe de alta ca împerăției săi recăștice acea bază, care o perduse prin multele lovituri ce o ajunsese în veaculă acesta. Întâmplările aceste de nenorocire i se năștea mai alesă din aceea împregiurare, că dușmanii turciloru apucaseră a face mari propășiri în tactică și în artea belică, în vreme ce acestia nu număi că steteră pe loc, ci încă lăsară să adormă și acele instituțiuni, care mai nainte le da mână de ajutoriă ca să reesă triumfători în bătălie. Ianiciari, a căroră infanteriă nebiruită aprôpe de trei sute de ani ajunsese a fi spaima creștinătății, acum degeneraseră cu totulă. Așia dar' sultanulă Selimă 'și începu înoirile se le cu aceea, că înființă o milițiă, pe care o numi „ostășime după noulă regulamentă” și care era înarmată după modulă europenă și deprinsă în arme și tactică prin învățetori franțoz și prusieni. În cinulă acesta se formară două spre zece regimente de infanteriă și ună regimentă de cavaleriă. Ianiciari priviaă corbișă la aceste trupe nouă, a căroră ținere bună și manevre deștepte încă mai tare arăta la lumină neascultarea și neștiința ianiciarilor; acestia însă deocandată nu făcură alta nimică de cătă începură a murmura n contra aceste i întocmiri. Mulțamită prea multă de slujbele ce le făceaă aceste trupe nouă, care tocma atunci bătuseră pe albanesi ce se resculară, sultanulă mearse ceva cam iute cu punerea în lucrare a planulă seă.

Ună decretă, care ordina a se stringe musulmani tineri penrtu corpulă miliției celei nouă N i ț a m ũ a deșteptată între preoțime mi ianiciari o astfeliă de întârâtățiune, în cătă sultanulă se vezu silită a amăna punerea în lucrare a acelei ordinățiuni. Ferberea însă a fostă atâtă de mare, în cătă avă trebuință număi de ună privilegiă, ca să se prefacă în rescolă. Marele Mufti, o vulpe prefăcută, care'și da ună aeră, ca și cum elă s'ară împăca cu organizațiunea miliției celei nouă, număi ca să pôtă fi înaintată de către sultanulă la acéstă înaltă demnitate bisericească, ură în Selimă pe înoitoriulă, care 'și a scuturată obezele și ferecăturele neștiinței. Elă și Caimacamulă (locoțiitoriulă marelui veziră) se coînțeleseră pentru o conjurațiune asupra sultanului. Caimacamulă începu aș pune planulă în lucreare cu multă vicleniă. Mai înteiă cercă a resturna pe toți bărbații cei mari cari se bucuraă de grația sultanului și erau învoiți cu reformele lui. După acesta mărse și mai departe. Între trupele care se aflaă în Constantinopole, erau între alții și ca la vreo 2,000 așia numiți Iamacci, feciori înalți de munte, din ținutulă Trapezuntului. Subt ună pretestă vicleană, de a împlini porunca sultanului, elă le trămise la aceia în casarme uniforme de Nițamă adecă de miliția cea nouă. Li se face propusețiune de a intra și ei în acéstă ôste de modelă și de a primi uniformă aceleia. Sumuțați prin emisari tainici iamaccii devină turbați sbiară, că voiescă a'și face gaură adecă creștină, 'și părăsescă casarmele ce le aveaă la Bosforă și străbată înarmați în Constantinopole. Se ațiță o luptă înverșunată între ei și miliția cea nouă regulată; însă în scurtă timpă se alătură poporulă și ianiciari pe lângă feciorii de munte și după o bătaia săngerôsă resculații remănă stăpâni peste căpitale.

Selimă acum număi avă nice ună apărătoriă. Vătavulă iamacciiloră cu numele Vabaicci-Oglu domnia în căpitalea monarhului seă, adună poporulă și pe ianiciari în piața

ce se zice Atmeidanu și le vesti într'o cuvântare înfocată, cumcă poporul musulmanu 'și va resbuna asupra călcătorilor de lege. După aceea citi numele dela patruzeci persoane ale căroru capite trebue să cadă. În dimineața următoare 40 de capite ale unor bărbați încărcăți cu merite zăcău la picioarele lui. Cabaicci cere și depunerea sultanului Selim; dorește însă, ca să se păziască formalitățile legiuite și ca marele mufti să fiă poftit aș da părerea. Acesta slobode o fetvă, în care se zice, că sultanul este depus de pe tron, pentru că a ciămatu asuprași mânia lui Dumnezeu și a profetului prin aceea, că a încercat a introduce năravurile și datinele necredințioșilor la cei drept credințioși, și fiindu că țere n'a datu nice un moștenu. Pe Selim cel depus îl încidu în seraiu și pe tron așeză pe vărul său Mustafa al IV. Mustafa un om necultivat, fără de nice o știință, 'și petrecu viața în desfrânare cu clienții și femeiele sele, lăsându trebele cărmuirii să se conducă prin interesele ministrilor sei.

Însă în contra noului sultan se redică în scurtu timp un vifor înfricoșat, care lă curăți nu numai de tron, ci și de viață. Pașa dela Rușciuc, faimosul Bairactar, (cuceritorul de stéguri) numit așa, pentru că în bătea ce o avu ruși la Focșani le apucă un stég muscălesc, a reprobat foarte depunerea sultanului Selim. De și acest pașă fusese bătut de muscali, totuși Selim îl înaintă la rang de pașă cu trei code de cal spre ală resplăti pentru împotivirea ce o făcu la o oște dușmană, multă mai numerosă decât a sea. Bairactar se hotări a reazeza în tron pe Selim. Armistarea ce o înceasă cu ruși înainte de propunerea rescălei în Constantinople, îl ierta să se deparde de Dunăre și să plece spre Constantinople în fruntea unei armate de 20,000.

Ca să nu deștepte îngrigiri fără de vreme despre ale sele scopuri, se mișcă foarte încet înainte.

În Adrianople îndemnă pe marele vezir ca să se alăture pe lângă el spre a scăpa Constantinoplea de tirănia iamaicilor o ordă de aventurier din gunoiul cel mai apus al omenirii. Bairactar ajunse în urmă la Constantinople. Pe Cabaicci și pe ofițerii lui cei mai de frunte puse să i spânzure de loc, pe iamaicii îi împreștia, și Bairactar fiindu acum domn peste situațiune așteptă numai un moment binevenit spre a și duce în deplinire întreprinderea sea cea mare (înceierea va urma).

Monarhia Austriacă Transilvania.

S i b i i 10 Decem. „Globe“ ne aduce tecstul notei vieneze, carea după înceierea convențiunei în Viena din 5 Decem. c. n. s'a trimis la Constantinople, și s'a reprezentat porții prin internunciul înperătesc Baronele de Bruc, ce sună așa:

„Imperatul Rusiei cere, ca ritul grecesc, și preoțimea grecescă să continue a se bucura de privilegiile lor sub protecțiunea Sultanului. El totu odată deciară, că nu vrea să violeze nice independința, nice drepturile suverane ale Sultanului, nici că dorește să se amestece în trebele din lăuntru a le imperiul turcesc. Totu ce vrea Țarul, este încredințarea, cumcă relațiunile religioase, ale bisericii grecești ce custau, să rămână în valorea lor, adică ca să domnescă o deplină egală îndreptățiere în drepturi între greci, și între alte corporațiuni creștine, ce sântu subpuse porții, și prin urmare biserica grecescă să se bucure de toate folosele, ce sântu concesse acestor corporațiuni religioase său se voru concede în viitoriu.

Pe această bază este cabinetul din S. Petersburg gata, a încopcea éráşî negociaţiunile dé dreptul cu imperiul otomanic, şi cugetă a poté proiecta locul, în care să se póte negociaţiunile, Bucureşti. Într'altele împeratul Rusiei, cu tótă deciarăţiunea de resboi din partea porţi, şi a arătat intenţiunea a nu scimba nimic în ţinerea sea de până acuma, şi a da trupelor se ordine, ca să se ţermurască pe lângă apărare. Cu totul convins, cumcă Maiestatea Sea Sultanul nu voeşte nimic mai cu dor, ca începutei vârsări de sânge a pune sfârşit cât se póte mai nainte, prin urmare că şi el este hotărât, a sustinea concesionile, care s'a făcut Rusiei în tractatele de mai nainte, şi în conţinerea acestei intenţiuni cu aceea a împeratului Rusiei, exprimă cabinetul vienez speranţa, cumcă negociaţiunile, începând cu un armistiţiu, nu vor sminti a duce la o împăcăţiune sinceră (subscris Buol de Şaüenstein).“

Austria. V i e n a 17 Decem. c. n. Despre abdicarea lui Palmerston are O. D. P. următorul articol: Retragerea lordului Palmerston din cabinetul englezesc, dă ocaziune la două conjuncture. Este cu potinţă, cum că prin retragerea acestui cu părul alb încă foarte focos bărbat va fi mai mare influinţa lordului Aberdeen şi a partitei se pacinice, şi cabinetul se va simţi eliberat de acei înbulzitori, cari îl mănă la paşi energioşi. E însă şi aceea cu potinţă, cum că frica de ministrul ce ese din cabinet, care acuma întraga greotă a poporalităţii, şi cunoscinţei se de lucrurile diplomatice o străpörtă pe banca o poziţiunei, va esercea asupra remăşiţii cabinetul tocmai o influinţă îndemnătore. Nu trebuie lăsat din vedere, că lordul Palmerston la mai multe ocaziuni dela începutului diferinţelor ruso-turceşti totu deuna a cocetat cu óreşcare separată poziţiune a cabinetului, şi a dat a pricepe, cum că decă ar merge trebile după opiniunea sea, lucrul ar căpăta altă versiune. Astfel de ministru, care pe lângă aceste tóte este şi pré bine informat cu tótă starea şi istoria secretă a întrebăi relegănătorie, şi tóte acele le ştie perfect, ce cabinetul în seantele de pe urmă nu fără osteneală le rătăcea la interpelaţiunile lui Palmerston este un vrăjmaş înfricoşat mai vartos faţă cu un cabinet, care şi altfel este espus la mai multe legănături.

După părerea noastră lucru stă aşia: De va succede contelui Aberdeen nainte de adunarea parlamentului, să păşescă înaintea ambelor case cu pacea înceiată între Rusia şi Turcia, atuncea el a câştigat jocul. Pacea o doreşte în sfârşit or cine, şi Anglia nu va face cabinetului imputare, că nu ia plăcut mai tare bătea.

De va afla însă parlamentul cauza acesta totu în aceea stare, în care a lăsat'o la amânarea sea, ba încă în stare mai rea prin resboiul ce s'a escat într'aceea la Dunăre şi în Asia, atuncea se póte întâmpla, ca London Aberdeen să se vadă silit aşi da portfoiul, şi atunci ar fi reîntórcerea lui Palmerston la un oficiu cu mult mai primejdios, decât ce este acela, din care el a eşit.

Acésta va fi negreşit decă el ese acuma din cabinetul, căci acesta va face paşi grabnici ca să aducă o împăciuire iute, şi ca să póta paşi nainte cabinetului cu un rezultat ciar. De sântu însă inimele în S. Petersburg şi Constantinopole pregătite pentru o împăcare greabnică, este o întrebare, ce noi nu o putem deslega.

Întâmplări de zi.

Din Belgrad se scrie cumcă acolo s'a celebrat cu mare solenitate serbătórea naţiune S. Andrei. În acesta zi s'a eliberat naţiunea sârbescă la anul 1806 sub faimosul lor beliduce Cara George Petrovici, după ce în 30 Septem. totu în anul acela a

luatǘ acǎsta fortǎrǎtǎ cu asaltǘ. — La 10 6re s'a ținutǘ S. Liturgiǎ de mitropolitǘ la care aǘ luatǘ parte t6te auctoritǎțile și consuliǘ poterilorǘ strǎine, subt liturgiǎ s'aǘ datǘ salvele cuviințioase atǎtǘ din pusce cǎtǘ și din tunuri.

Dupǎ o înștiințare din Cișeneǘ din Besarabia a plecatǘ o parte a garnisonei de acolo cǎtre Prusia, și acolo totǘ vinǘ trupe nouē, care încă se întrǎptǎ spre mezǎ n6pte.

Corǎbiele flotelorǘ aliēte, care aǘ alergatǘ în marea negrǎ, aǘ scopulǘ celǘ mai de apr6pe a aduce soldații rǎniți la Constantinopole.

Invalidulǘ Rusescǘ aduce știrea despre o luptǎ maritimǎ nouǎ în marea negrǎ subt cǎpitanulǘ Scorobocatov. Atǎtǘ acesta cǎtǘ și ceialalți ofițeri aǘ cǎștigatǘ prǎ înalta plăcere și soldații cǎte o rublǎ de argintǘ fieștecare.

Consiliariulǘ de legațiune pe lângǎ ambasada rusescǎ din Viena D. Fonton este ciǎmatǘ la S. Petersburgǘ, ca sǎ primescǎ instrucțiunile pentru postulǘ ce'i este menitǘ la cancelaria diplomaticǎ a principelǘ Gorceacof. Cumcǎ D. Fonton totǘ în acǎstǎ cualitate a statǘ și pe lângǎ principele Pascievici în timpulǘ campaniei ungurești, ne este prǎ cunoscutǘ. Aci nu se p6te cu totulǘ nǎduși privința, cumcǎ acǎsta denominare vorbește de o mai mare organizațiune a campaniei.

Din îndemnulǘ, cumcǎ în mai multe locuri în apropierea Briunului a izbucnitǘ ciuma vitelorǘ, s'a opritǘ a se mǎna vite cu corne la tǎrgulǘ ce se va ținea acolo în 29 Decembre. Și districtulǘ Pojonului s'a încisǘ de cǎtre Moravia, Silesia și Galiția.

Dupǎ foēa medicinale vienezǎ Omer Pașa și a mutatǘ cuartirulǘ de cǎpeteniǎ dela Rasgradǘ la Rușciucǘ, drumulǘ dela Rușciucǘ cǎtre Silistria este tare ocupatǘ de trupe, și trupele din Bulgaria s'aǘ înmulțitǘ cu 15000.

Maiestatea Sea împeratulǘ a dǎruitǘ crucea de argintǘ pentru merite cǎprariului de Géndarmariǎ Iosifǘ Giovaneli în recunoștința rarei vitejie, ce a arǎtatǘ la prinderea a patru emisari politici.

Dupǎ suma totale s'a adunatǘ pentru biserica votivǎ ce are sǎ se clǎdescǎ în Viena 1096158 f. 4¼ c. m. c.

Din cǎmpulǘ resboiului.

Din izvorǘ securǘ cǎpǎtarǎmǘ știrea despre victoria rușilorǘ în Asia lângǎ Baș-Cadǎclarǘ nu de parte de fortǎrǎtǎ Carsǘ pe pǎmântulǘ Turciei, carea s'a întâmplatǘ la ¹⁹/₁ Dece. 1853.

Ruși aǘ atacatǘ subt comanda generalelǘ Locuțiinte, Principele Bebutof, cu 7000 feciori infanteriǎ, 2800 feciori cavaleriǎ și 32 de tunuri, pe turci subt comanda lui Abdi Pașa cu 20,000 trupe regulari infanteriǎ, 4000 trupe regulari cavaleriǎ, 12000 trupe neregulari și 42—46 de tunuri. Lupta a fostǘ ferbinte, în carea aǘ cǎzutǘ din partea rușilorǘ 9 ofițeri de stabǘ și alți ofițeri, și 308 suldați, sǎntǘ rǎniți 33 de ofițeri de stabǘ și alți ofițeri, 762 de feciori și principele Orbelianǘ, cu contusiune 15 ofițeri de stabǘ și 166 de feciorǘ. Turcii aǘ fostǘ cu totulǘ în preștiați în fugǎ perfectǎ lǎșandǘ morți 1500,2 ofițeri, 10 soldați de rǎndǘ, 24 de tunuri cu înhǎmătura lorǘ, 10 carǎ de munițiune, 1 stégǘ, 10 stégulețe și castrele întregi turcești cu mai multe arme și scule de resboiǘ sǎntǘ trofee ce aǘ cǎștigatǘ ruși.

— Despre întâmplǎrile dela Dunǎre are unǘ corespundinte dela granița României în O. D. P. doi articuli, în celǘ dintǎiǘ vorbește despre lovirea cea mare dela Calafatǘ, de carea aǘ vorbitǘ și alte gazete carea însă nu s'a adevăritǘ. Mai încolo vorbește despre incorporațiunea miliției românești cu trupele rusești, carea sa făcutǘ din porunca

principelui Gorceacof, însă s'a sancționat numai cu 4 în contra a trei voturi de sfatul administrativ de acolo, după aceea s'a rânduit o recrutățiune obștească, ca să se ridice numărul feciorilor la un regementu dela 2000 la 4000.

În alu doile articolu vorbește despre frica ce ducă locuitorii în Craiova și despre ședința sfatului administrativ în care s'a pertractat întrebarea despre pozițiunea ce are să ieie miliția românească în acésta cértă. Președintele sfatului ecstraordinariu D. Iordace Filipescu și datu părerea sea întracolo, cumcă cértă religioasă între Rusia și Turcia nu póte să atingă principatele, căci pusețiunea loră este așezată prin tractate, și aceste, precum și interesele, opresc pe România a întrebuița trupele ei asupra Turciei. Aceasta opiniune a fostu sprijinită și de I. Filipescu, și de marele spătariu și șeful miliției românești Constantin Herescu Năsturelă. Celelalte patru glasuri s'a arătat pentru încorporățiune cu trupele rusești. — Lucrul dară este făcutu și nu se mai póte strica, noi amă dori barem numai atâtă în interesul atâtă în îndemnărei vieții resboinice, câtă și a interesul istoriei, ca să se dee soldaților români ocașiune ași arăta vitejia și tactica sea românească, și ca acesta să fie de supremii comandanți ai trupelor după vrednicia respectate, ce și sperăm că se va face.

Principatele Danubiane.

Cu ocazia biruinței ce a purtat în Marea Neagră flota Imperială, sub comanda Vițe-admiralului Nachimoff, Prea-sfințitul Mitropolit Sofronie, asistat de Înaltul Cleru, au serbat în 30 Noemvrie un Tedeum în Biserica Sântului Spiridon, înființa Esc. Sale D. Prințul Urusoff, General-Maior din svita Maiestăței Sale Imperatorului și Vițe-Prezident în Principatul Moldovei, precum și a DD. ofițeri superiori Rosieni aflători în Iași.

Ecs. Lor DD. Ministrii și înalții funcționeri de Stat în deplină uniformă, amployații civili și militari, Boerii și mulți locuitori ai politiei, de sine s'a grăbit de a contrubui la celebrarea acestei victorii care adaoge o nouă lucrare la gloria armelor Augustului Protector ală Moldovei.

Una sută una lovituri de tunuri a artileriei Imperiale, au înălțat caracterul cel măreț a solenității, și la istă ocazion Escelenția Sa Prințul Urusoff au primit ciar în Biserica urările înaltului Cleru și a întregi Noblese.

— Comitetul Sanitar prin reportul sub No. 1871 încunoștiințază că starea sănătăței publice în țeară este împăcătoare și că epidemia holerei de tot au perit pe la locurile unde s'a fost arătat.

— De trei zile ne aflăm în mezul iernei, cu o temperatură de 3—4 grade, ninge neconținut, și pătura de omăt, atât de folositoare pentru sămănăturile de toamnă, au ajuns la grosime de 8 palme. Drumu de sanie s'a statornicit în țeară și va înlesni transporturile ce timpul cel rău au fost îngreuet.

(Gaz. de Mol).

În „Buletinul oficiosu“ dn București citim mai multe decrete ale sfatului administrativ subscrise de D. Președinte Budberg, în care vedem că s'a făcut scimbări în posturile amployaților. D. Președinte Budberg se caracterisă ca un bărbat uman și drept. —

În ținutul ocupat de turci ală României mice au pus turcii în toate locurile alți diregători și spre dovada loialității lor, le dau caftan roșu. — Foea medicinale descrie cu

colori trestii starea soldaților din Calafat, unde au început ărași a grasa tot felul de bóle iară mai vartos friguri, colerina, tifus, și disenterie.

Francia.

Pag. | 420

P a r i s 13 Decem. După ce au sosit aici și la London știrea despre învingerea rușilor la Sinope, s'au trimis amiralele francez și englez amesurate înviații, a da mână de ajutorii turcilor, și a reînpinge vre'un atac nou al rușilor.

— Un articol în Times care predică resboi asupra Rusiei a făcut aici mare impresiune, și a produs o scădere mare a cursurilor la Bursă. Precum vreau să știu aici oamenii imperiul Rusiei privește ca un punct de onoare a înfrânge opozițiunea porții, la care el nu era pregătit; familia împărătească, curtea și miniștrii însă se zice, că ar sfătui la pace, și ar fi de dorit ca aceste glasuri se aflu. Ziarurile „de Deba” nu pricepe, de ce s'a făcut Timesul dintr'odată așa resboinic fiind că el însuși a provocat pe Țarul a da astfel de lovitură porții.

Anglia.

Gazetele englezești au tras la început știrea despre învingerea rușilor la Sinope la îndoielă, însă după ce și au câștigat dreptul știri din câmpul resboiului, cum că fapta este cu totul adevărată, au început a scuipa cele mai cumplite pări asupra imperiului Rusiei. „Timesul” și „Daily News” se întrec în cumpline și ceru represalie asupra Rusiei. Și însăși stăpânirea Angliei să fie neplăcut atinsă de acesta știre, s'a ținut de loc un consiliu ministerial și se crede că se vor lua măsuri energice.

„Imperiul Rusiei” zice „Timesul” „a lădat puterile maritime mână tocmai pe acela element, pe care ele sânt mai capace a i se opune. Noi am ținut de a noastră datorie a aperi cauza păcii, până când a fost această conveniență onorei și demnității acestei țări, însă noi nu am ascuns nice odată, cum că evinimentele ne vor sili mai înainte să mai târziu a încungiura prin măsuri energice o mai serioasă alternativă, și noi am făcut atente guvernele din Anglia și Franța de mai multe ori la trebuință, a lua cuviințioase măsuri pentru un astfel de cas.”

„Timesul” se miră de vitejia turcilor, însă nu poate a nu recunoște însemnătatea acestei lovituri. „Această învingere concede marinei rusești o preponderanță în marea neagră, carea turcii până acum nu le au lăsat-o, și face aliaților maritimi ai porții de datorie ale da într'un mod energic, acel ajutorii, de care ei acum au lipsă ca nice odată.”

Mai de parte zice Timesul că însemnătatea, ce o dă Rusia acestei izbănde se cunoște și de acolo, căci principele Mencicof a alergat însuși din Odesa la S. Petersburg, ca să pună la picioarele imperiului știrea despre învingere. Timesul privește cu mahnire în viitor și zice, că prin acest eviniment nu numai că a slăbit speranța pentru pace, ci că și legătura cu Trapezuntul și Batumi este ruptă, și că toate foloșele câștigate în Asia se vor pierde, și Rusia va câștiga supremația în marea neagră (să vede că „Timesul” încă nu știe de învingerea din Asia. Acesta o s'ălu năcăjască și mai tare).

Apoi strigă că nu este de a pierde timpul în așa împregiurări cu multe consultări, căci după cele ce s'au întâmplat numai poate fi nici o îndoielă, cumcă ambasadorii și amiralii Angliei și ai Franței s'au înțeles despre măsuri, ce au să ieie, și că cabinetul

are d torie a sprijini cu energie hot r rea ambasadorelor prin împărtăşire la parlament  şi să pună declara iunile Angliei c tre Rusia în adeverata sea lumină, apoi  nceie:

După ce noi am   ntrebu tat  tóte mizl cele, care au potut   ndem na concesiunea, se  agerimea min ii şi fiind  că noi tot  de odată am  zeligit  onorea şi puterea n str  maritim  pentru aceea, ca să s v rşim  ac st  cértă, dec  nu e cu potin a prin nego ia iuni, prin alte mizloce, ar  fi pentru lum sca n str  puse iune şi pentru  ndetorarea n str  un  lucru nedemnă a ne mai socoti, c nd  calea stă descis  înainte n str . . . Va fi dar  cea mai de aproape d torie a celror  patru poteri (!), care numai dăunăzi puseră la protocol  hot r rea sea în privin a sf rşirei resbelului, a apuca measurele recerute pentru ajungerea acestui scop .

Pag. | 421

Turcia.

Din Constantinopole se  nştiin ze: Ofi erul  ce a venit  deunăzi dela Paris  colonelul  Giu s a  ntors  dela misiunea sea. El  nu a mers  a ia departe precum se crede, ci a luat  în vedere numai pozi iunea Constantinopolei, şi anume precum vréu unii să adever sc , numai o pozi iune bună unde se pună trupele fran ozeşti. Mai mul i dintre elevii scolei militari  l  petrec  la inspec iunea sea.

Nego ia iunile ce au fost   nceput  pentru înceierea unui armisti i , s au întreruptă  r ş  prin manifestul  ţarului, cu at t  mai tare, cu c t  p rta ca condi iune de căpetenie cere deşertarea principatelor  danubiele. Şi prin ac sta face înainte cu nepotin a aşternerea protocolului în S. Petersburg . Mai este încă de însemnată, că ambasadorii Fran iei şi Angliei, la dovada porții, cumc  o am nare a ostilit ţilor  după at tea cerc ri fără ispravă, ar  fi cu totul  fără folos , şi v t m torie pentru cabinetele mizlocitorie, s au  nvoit  de tot  cu d nsa.

După o  nştiin are a unui preot  din Constantinopole din 5 Decem. p rta este sprijinită de patriarhul  în n zuin a ei, a favori pe subpuşii creştini. Astfeli  s au  ntrodus  prin unii patriarş  mai multe uşorin e, între care se numără rădicarea unor  dări la cler ,  mpu inarea contribu iunei de căsătorie, şi ridicarea dării pentru sfin irea caselor . Se  ncredin z  mai de parte că p rta are tendin a a continua cu aceste reforme, şi a provocată pe to i patriarşii să o sprijin sc , ca constitu iunea bisericei ortodoxe să c ştige o uşor tate fundamentale. —

Pu in  izprav , pentru că nu va da creştinul  vreoc teva parale pentru sfin irea caselor , încă nu s au f cut  reforme în biserica ortodoxă. Şi ac ste nu se pot  altfeli  face, dec t  numai dec  creştinii vor  fi nainte judecătoriei asemenea cu musulmanii — p n  nu se va face ac sta creştinii în Turcia vor  rem nea tot  giaur  or  că vor  plăti or  că nu vor  plăti ceva preo ilor  sei — Aci însă e buba, care d re pe turc  şi de aceea vr  săi pl tesc  pe creştini cu nimicuri, şi cu linguşiri.

44.

Publicarea sumelor  dăruite la funda iunea Fran isc  Iosifian :

Din Protopopiatul  Joajului.

Din Comunitatea C a i n e l. Din Lada S. Biserici 2 f. P.
Gabor  Par. locului 1 f. şi 12 c. A. Suci  Notari  locului 2 f. P.

M. C.	
fl.	cr.

Alicsandru Curatoriul 24 c. I. Acsentie Titorü 6 c. M. Mladin Titorü 6 c. T. Mladin Titor 10 c. N. Gabor Cantorul, A. Gabor Crâznicul, N. Oana, A. Lazăr, câte 6 c. L. Andron 4 c. I. Gropean, P. Văsiu. A. Văsiu, M. Lupaș, T. Lazăr, A. Hénțu, T. Gabor, câte 6 c. A. Mladin 3 c. Z. Oana 3 c. D. Borză 6 c. N. Borză 3 c. G. Lazăr lui Măren 6 c. I. Male 6 c. F. Florea 3 c. I. Irimie 10 c. S. Julia 2 c. G. Lazăr judele comunei 6 c. I. Văsiu N. Luca 3 c. P. Alba, N. Alba, P. Luca, P. Hénț Titorü câte 6 c. A. Oana 10 c. P. Mândru 10 c. N. Male, P. Male, I. Lazăr lui Adam câte 6 c. P. Propén 4 c. N. Lazăr lui Adam câte 3 c. P. Lazăr 3 c. N. Cănda 6 c. P. Gabor Titorü 6 c. V. Gabor Titorü 10 c. D. Podelean 6 c. M. Mane 4 c. I. Borză 4 c. I. Luca Titorü 6 c. I. Lazăr Morariü Titorü 10 c. P. Hodasü 6 c. I. Mândru 10 c. N. Lazăr lui Solomon 6 c

Suma

10

18

Din Comunitatea C e r t e j u l u i Dela P. Popian Par. 2 f. Din Lada Bisericii 5 f. N. Popianu 1 f. G. Susan, S. Bălie, I. Duhălen câte 10 c. P. Cirla 6 c. I. Covan, I. Bălie, V. Popa câte 10 c. P. Duțaș, T. Abrudén, P. Faor, G. Mihaiü, I. Botari, L. Corobea, A. Vințan, V. Păcurarü, V. Ștefan câte 6 c. P. Susan, A. Mialha, A. Fizășan, D. Mělha, P. Crainic, I. Curetén, G. Duțan câte 10 c. S. Luca 6 c. I. Luca 6 c. I. Părv 10 c. A. Pleter 6 c. N. Fărcaș 10 c. I. Faor 10 c. N. Susan 6c.

Suma

12

4

Din Comunitatea G l o d , Dela A. Boca Cantorü 1 f. G. Trif, I. Boca, I. Cranic, S. Trif câte 20 c. S. Trif, N. Medria, I. Maniü, L. Hancăș, P. Hancăș, I. Homorodia, L. Boca, T. Homoredian, I. Trif, P. Maniu, M. Corhan, C. Hancășü, I. Hancășü, S. Trif câte 10 c. N. Boca 20 c. I. Medria 10 c. L. Jit 10 c. I. Beca Par. 3 f.

Suma

8

20

Din Comunitatea C i b u , Dela A. Constandinü Par. 15 c. I. Homorodian 12 c. N. Oancia 20 c. A. Oancia 10 c. U. Oancia 11 c. Șt. Țăntău 13 c. I. David 10 c. S. Milidon 14 c. P. Oancia 10 c. P. David 13 c. P. Oancia 12 c. T. Perția 13 c. P. David 14 c. I. Suciü 10 c. A. Oncu 13 c. P. Zaharia 11 c. I. Perția 14 c. Șt. Olia 10 c. I. Zaharie 14 c. I. Hang 13 c. G. Suciü 13 c. P. Suciü 13 c. I. Oncu 12 c. P. Oancia 13 c. I. Suciü 11 c. T. Oncu 13 c.

Suma

5

27

Din Comunitatea V ă l i ș o a r a , Dela P. Laslo Par. local 1 f. P. Muntean 10 c. P. Răsăga 10 c. I. Muntean 8 c. P. Muntean 6 c. S. Rovinariü 4 c. I. Muntean 4 c. S. Îdreși 2 c. N. Neamțu 10 c. I. Rovinar 30 c. N. Rovinariü 10 c. N. Hu 2 c. N. alui I. Rovinar, I. alui P. Răsiga, A. Răsiga, I. Bedea câte 6 c. M. Muntean, P. Muntean, T. Lazăr, P. Lazăr câte 40 c. N. Laslo 20 c. M. Îndreși 20 c. I. Răsiga 40 c.

Suma

7

6

Din Comunitatea S t o i n é s a , Dela L. Sâmzénü Par. local 1 f. N. Grosü 3 c. L. Grosü, S. Grosü, I. Grosü, L. Grosü, P. Grosü, P.

Nehora, N. Nehora, M. Nehora, I. Nehora, N. Țăbian, P. Țăbian, L. Junia câte 4 c. N. Junia 2 c. P. Junia 3 c. L. Bozan, I. Bozan, N. Brăneți Titor, Z. Brăneți, S. Grosu, V. Junia, I. Necora, S. Junia, T. Grosu, S. Brăneți, P. Jusan, N. Necora, P. Josan, S. Grosu, P. Junia câte 4 c. S. Junia, S. Grosu. P. Junia, P. Grosu câte 2 c.

Suma	3	6	
Suma	46	21	
La care adăogându-se suma publicată în numerii trecuți de	—	—	
	6353	42	
Suma totală	6400	3	

Pag. | 423

Cursul banilor la Viena în 20. Decemvre Calend. nou.

Aurul	—	—	—	—	—	—	119 ½
Argintul	—	—	—	—	—	—	115

Redactor responsabil: **Dr. Vasici.**

Editura și tipăriul Tipografie diecesane.